

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ**Με όχημα
την ποίησηΑνθολόγος: **Λουκάς Αξελός****ΠΩΛ ΕΛΥΑΡ (1895-1952)****Υπάρχουμε**

Βλέπεις της νύχτας τη φωτιά που βγαίνει απ' το καβούκι της

Και το δάσος το βλέπεις κωμένο στη δροσιά

Βλέπεις γυμνό τον κάμπο

Στα πλευρά ενός ουρανού αργοκύλιπτου

Αψηλά το χιόνι ωσάν θάλασσα

Κι αψηλά τη θάλασσα μες στον γλαυκόν ορίζοντα

Πέτρες τέλεια δουλεμένες

Γλυκά δάση καταφύγια σκεπαστά

Βλέπεις πέρα στη χρυσή τους τη μελαγχολία πόλεις

Πεζοδρόμια όλο ευγένειες

Μια πλατεία όπου το άγαλμα της μοναξιάς

Χαμογελάει κι ο έρωτας έχει ένα σπίτι μόνο

Βλέπεις τα ζώα σωσίες πονηρούς

Αλληλοθυσιασμένους

Άσπιλ' αδέρφια που η σκιά τους μακριά

Σμίγει σε μian αιμάτινη έρημο

Βλέπεις ένα ωραίο παιδί πώς παίζει πώς γελά

Πού'ναι μικρούλι πού'ναι πιο μικρό

Κι από το πιο μικρό πουλί της άκριας των κλαριών

Ένα τοπίο που γεύεσαι σαν το νερό ή το λάδι

Κι όπου δεν είναι βράχος πια μα όπου εγκαταλεί-

πει η γης

Στο θέρος τη κλωράδα της ναν τη σκεπάσει

φρούτα

Γυναίκες κατεβαίνοντας από τ' αρχαίο τους

κάτοπτρο

Σου φέρνουν μια νεότητα μια πίστη στη δική σου

Κάποια μ'ένα μαγνάδι φως που σε τραβάει σε

κάνει

Κρυφά τον κόσμο να κοιτάς έξω απ' τον εαυτό

σου

Μαζί με μας θα ζωντανέψουμε όλα

Ζώα σωστά χρυσά μπαϊράκια μου

Κάμποι γλυκές μου περιπέτειες

Χρήσιμη κλόη πολιτείες ευαίσθητες

Θα'ρθει μια μέρα που θα σας διαφεντεύουνε

άνθρωποι

Άνθρωποι πόχουε περάσει από δαρμούς και

δάκρυα

Μα που τα όνειρά τους πια θα τα δρέπουν

ακέραια

Βλέπω σωστούς ευαίσθητους χρήσιμους και

καλούς

Ανθρώπους να τινάζουν από πάνω τους

Ένα βάρος ανώτερο από θάνατο

Και να κοιμούνται από χαρά μέσα στον βρόντο

του ήλιου.

Μετάφραση: *Οδυσσεάς Ελύτης*

Με συνταγή Κίσινγκερ

■ ΤΟΥ **Απόστολου Αποστολόπουλου**

Η Τουρκία είναι ο μείζων εχθρός της Ελλάδας, φαντάζει ως ο λύκος που απειλεί να καταπιεί την κοκκινোসκουφίτσα, την Ελλάδα. Την εικόνα φιλοτεχνούν και διάφοροι παρατρεχάμενοι, υποτακτικοί από την εποχή Σημίτη, σύμβουλοι για την Εθνική Ασφάλεια, ένας εσμός καθηγητών και διπλωματών, η κυρίαρχη πολιτική ελίτ πέραν και υπεράνω κομμάτων. Ο ξένος παράγοντας καλλωπίζει την εικόνα της Τουρκίας ως ευνοούμενης στο υπερατλαντικό χαρέμι. Η ευνοούμενη λικνίζεται τώρα ως η ωραία άπιστη, αλλά ο ξένος παράγων την κυνηγάει να γυρίσει στο σπίτι.

Ο Κίσινγκερ είχε υποδείξει στον Α. Παπανδρέου (Οζάλ στην Τουρκία) ότι μια κρίση Ελλάδας-Τουρκίας θα προκαλούσε φόβο στους λαούς και, αντί για πόλεμο, θα κατέληγε σε διαπραγματεύσεις - η κρίση Μαρτίου 1986. Η συνταγή δεν έχει αλλάξει αλλά έπιασε μούχλα. Με φτώχεια και ακρίβεια οι δυο λαοί δεν συμπράττουν.

Ποιος κυβερνάει αυτόν τον τόπο

Η κρίση γίνεται επιχείρημα για διαπραγματεύση προς αποφυγή του χειρότερου αλλά τα επιχειρήματα είναι έωλα. Ο Ερντογάν θέλει, λένε, να μας επιτεθεί πριν να έρθουν όλα τα Ραφάλ και οι φρεγάτες, πριν να ολοκληρωθούν οι εξοπλισμοί μας. Αλλά γιατί δεν μας επιτέθηκε όταν ήμασταν κυριολεκτικά άοπλοι επί τουλάχιστον μια δεκαετία; Γιατί περίμενε να αλλάξει, υπέρ ημών λέμε, η πολιτική των ΗΠΑ για να αγριέψει εναντίον μας; Ο Ερντογάν, λένε, θέλει πόλεμο για να κερδίσει τις εκλογές. Σαχλαμάρες. Φοβάται, και το έχει πει δημοσίως αλλά, δήθεν το ξεχνάμε, ότι οι ΗΠΑ μπορεί να του στήνουν παγίδα, να τον σύρουν σε πόλεμο για να τον καταστρέψουν.

Ερώτηση: Θα μας επιτεθεί όταν εμείς κάνουμε την πάπια και μάλιστα με τόση επιτυχία; Θα κάνει, δηλαδή, το λάθος να φανεί επιτιθέμενος όπως ο Πούτιν; Αν το σκεφτούμε λίγο, ο Ερντογάν παίζει το παιχνίδι όχι του Πούτιν αλλά των Αμερικανών. Τι λένε και επιμένουν οι Αμερικάνοι; Να τα βρούμε, να μιλήσουμε με τους Τούρκους, διαπραγματεύσεις. Ε, λοιπόν! Καλομελέτα κι έρχονται, όχι ξαφνικά το βράδυ αλλά μέρα μεσημέρι. Ο Ερντογάν δεν θέλει, λέει, να δει τον Μητσοτάκη; Ε, και; Τα λένε ο αποκάτω Παναγιωτόπουλος με τον υποκάτω Ακάρ, σαν δυο καλοί φίλοι. Ο πολυχρονεμένος Κίσινγκερ να 'ναι καλά με τις συμβουλές του.

Ούτε μια σταγόνα αίμα

Το πρόβλημα της Τουρκίας είναι ότι η Δύση, ιδίως η Αμερική, παίρνει αλλά δεν έχει δώσει ποτέ ούτε σταγόνα από το αίμα της. Ακόμα και στην Κύπρο, όπου ο Κίσινγκερ σε μια στιγμή κοντόθωρης γενναιοδωρίας τής χάρισε ένα κομμάτι, το δώρο ήταν κουτσορεμένο. Η Τουρκία παραμένει Δύναμη

Το πρόβλημα των ΗΠΑ είναι ότι η Τουρκία θέλει μερίδιο ανεξαρτησίας, έστω σχετικής. Σε μια στιγμή που οι ΗΠΑ θεωρούν αναγκαίο τον πλήρη, απόλυτο και εύκολο έλεγχο στην Ευρώπη και σε κάθε σύμμαχό τους

Κατοχής χωρίς αναγνωρισμένα δικαιώματα, νόμιμα διεθνώς. Στην Κύπρο η Τουρκία είναι έρμαιο έως ότου οι ΗΠΑ αποφασίσουν ότι τελειώνει η παράνομη κατοχή. Το πότε και το πώς δεν είναι του παρόντος. Δεν εξαρτάται, μονομερώς, από την Ελλάδα ούτε από την Τουρκία. Είναι μια «μικρή» αλλά όχι ασήμαντη ένδειξη ότι η Τουρκία είναι, και αυτή, όπως η Ελλάδα, υπό καθεστώς εξάρτησης. Είναι τόσο ανεξάρτητες όσο π.χ. η Γερμανία και η Λιθουανία στο πλαίσιο του Ουκρανικού.

Την Τουρκία κυβερνούν «νενέκοι περιωπής». Τον Μεντερές που ξεπέρασε τα όρια τον κρέμασαν. Η γεωγραφία, το μέγεθος, η αλαζονεία για το αυτοκρατορικό παρελθόν, επιτρέπουν στην Τουρκία μια κάποια ευχέρεια κινήσεων όπως και επιλογή ηγετών που δεν έχουν αναγκαστικά την προέγκριση έξωθεν. Αντίθετα, η τύχη της Ελλάδας (ποιος θα κυβερνάει) καθορίστηκε λεπτομερώς τρεις φορές από ξένες δυνάμεις: Ναυαρίνο, 1922, Γιάλτα. Δολοφονία του Καποδίστρια (έξω η Ρωσία). Καταστροφή (της Ελλάδας των πέντε θαλασσών). Εμφύλιος (έξω ο κομμουνισμός).

Η δημοκρατική Αμερική και η αυταρχική Ρωσία

Το πρόβλημα της Αμερικής δεν είναι ότι η Τουρκία άλλαξε στρατόπεδο, σεισμική γεωπολιτική ανατροπή, μόνο επιπόλαιοι την επικαλούνται. Και εκ πρώτης όψεως ευνοϊκή για την Ελλάδα. Το πρόβλημα των ΗΠΑ είναι ότι η Τουρκία θέλει μερίδιο ανεξαρτησίας, έστω σχετικής. Σε μια στιγμή που οι ΗΠΑ θεωρούν αναγκαίο τον πλήρη, απόλυτο και

εύκολο έλεγχο στην Ευρώπη και σε κάθε σύμμαχό τους, όπως π.χ. η Τουρκία. Επειδή «νυν υπέρ πάντων ο αγών» κατά της Ρωσίας και της Κίνας. Οι ΗΠΑ φοβούνται ότι η Τουρκία του Ερντογάν θα ζητάει όλο και πιο ακριβά ανταλλάγματα ενώ οι διάδοχοι θα τους έρθουν πιο φτηνοί, ελπίζουν.

Ο Ερντογάν προσφέρει στον Πούτιν που εκφράζει την ευγνωμοσύνη του. Η Τουρκία χρειάζεται τον Πούτιν όσο τη χρειάζεται κι αυτός. Αλλά ταυτόχρονα η Τουρκία μόνο να φοβάται μπορεί τη Ρωσία, ως σύμμαχο και προστάτη. Ο αυταρχισμός στη Ρωσία είναι τρόπος διακυβέρνησης διαμορφωμένος από αιώνες τσαρικής εξουσίας και του διάδοχου κομμουνιστικού καθεστώτος, ενώ στις ΗΠΑ είναι απλώς ένας τρόπος άσκησης της πολιτικής εξουσίας σύμφωνος, λένε οι ίδιοι, με το υπόδειγμα της Αθηναϊκής Δημοκρατίας που, όμως, ήταν πρότυπο αυταρχισμού προς τους συμμάχους της. Σας φαίνεται ότι οι αντίπαλοι διαφέρουν τόσο όσο μας λένε;

Σουρεαλισμός

Σουρεαλιστικός πίνακας: Ο οξύθυμος Ερντογάν στο βάθος. Στη σκιά του ο «διαλλακτικός» Ακάρ σε αγαπησιάρικο τετ-α-τετ με τον ομολόγό του Παναγιωτόπουλο. Στο φόντο, αντί για αγγελάκια, περιφερόμενοι γυμνοί μετανάστες στον Έβρο. Τα ΜΜΕ άδουν αυθορμητώς και ενθουσιωδώς «σήμερα γάμος γίνεται». Ο χορός, παρών στα δράματα, κριτής και θεατής, ψιθυρίζει «ξέρω τ' όνομά σου, την εικόνα σου και πάλι από την αρχή, ψάχνω για διέξοδο γυρεύοντας μια αλλιώτικη ζωή» (Τριπολίτης).